# DZIENNIK URZĘDOWY
## WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 5 czerwca 1952 r. | Nr 9 | Poz. 42—48

TREŚĆ

CZĘŚĆ I PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:



### 42.

**Pomoc rad narodowych ze Z.M.P. na odcinku przygotowań Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej.**

### UCHWAŁA
### PREZYDIUM WOJEW. RADY NAROD. W OLSZTYNIE

Nr. XVIII/200 z dnia 22 kwietnia 1952 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Zarządu Woj. Z.M.P. na temat przygotowań do Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej — zaleca:

1. W celu należytego przeprowadzenia przygotowań do Zlotu — Prezydia P.R.N., M.R.N. i G.R.N., zapewnią organizacjom Z.M.P. na swym terenie wszechstronną i jak najdalej idącą pomoc w zakresie prowadzenia kampanii zlotowej przez:
   a) wejście w kontakt z terenowymi ogniwami Z.S.Ch. i kierownictwem szkół, celem zapewnienia Z.M.P. korzystania ze świetlic na terenie gromad do odbywania zebrań, konferencji, wieczorów dyskusyjnych, imprez artystycznych itp.,
   b) popieranie i rozwijanie ruchu współzawodnictwa wśród młodzieży robotniczej, chłopskiej, oraz ruchu przodownictwa w szkołach.
   c) ożywienie pracy kulturalno—masowej, drogą popierania inicjatywy młodzieży w urządzeniu świetlic i organizawowaniu życia świetlicowego,
   d) zapewnienie należytej opieki we wszystkich formach artystycznym zespołom młodzieżowym, oraz współudział w komisjach konkursowych na szczeblu powiatowym,
   e) zapewnienie poprzez Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa, oraz fachowy personel rolny — należytej pomocy młodzieżowym kółkom miczurinowskim, zespołom uprowowym na odcinku upowszechnienia rolnictwa,
   f) otoczenie opieką ogniw P.O. „S.P.", w celu pogłębienia ich pracy politycznej i kulturalno—masowej, podniesienia sprawności fizycznej młodzieży umasowienia sportu na wsi, przez ożywienie działalności istniejących L.Z.S.—ów i organizowanie nowych.
2. Również prezydia rad narodowych wszystkich szczebli dopomogą organizacji ZMP w aktywizowaniu i przygotowaniu do Zlotu młodzieży miejscowego pochodzenia, popularyzując wśród nich hasła i zadania Zlotu.
3. Prezydia powiatowych rad narodowych, M.R.N. i G.R.N. winny postawić zagadnienie przygotowań do Zlotu na najbliższych swych posiedzeniach, celem przeanalizowania niniejszej uchwały i ustalenia podziału zadań dla zainteresowanych komórek organizacyjnych, oraz wskazania metod pracy, z uwzględnieniem właściwości terenu.
4. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Wydziały Oświaty, Kultury i Woj. Kom. Kult. Fiz., do wykonania nadzoru w swoim zakresie działania, nad realizacją powyższej uchwały, oraz przestrzegania wydanych w tym zakresie zarządzeń Ministrów: Oświaty, Kultury, i G.K.K.F., oraz składanie przy współudziale przedstawicieli Woj. Z.Z.M.P. komunikatów, oraz meldunków Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Za Prezydium Rady Narodowej:

| Z. Brzezicki | S. Kruzel |
| --- | --- |
| Sekretarz Prezydium | Z-ca Przewodniczącego Prezydium |

### 43.

**Akcja osiedleńcza i odbudowy zagród wiejskich w 1952 r.**

### UCHWAŁA
### PREZYDIUM WOJEWÓDZ. RADY NAROD. W OLSZTYNIE

Nr XXII/260 z 13. V. 1952 r.

Dotychczasowy przebieg akcji osiedleńczej wykazał, iż teren nasz dokonał olbrzymiego wysiłku w kierunku realizacji postawionych przez Prezydium Rządu Uchwałę z dnia 16. II. br. zadań w zakresie odbudowy zagród wiejskich. Odbudowano w ciągu m-ca marca i kwietnia — 568 zagród oraz wytypowano do odbudowy w tym czasie — 854. Na teren nasz przybyło 216 osadników, których przyjęto w odpowiedniej atmosferze i okazano opiekę i pomoc.

Obok tych niewątpliwie znacznych osiągnięć dały się zauważyć w toku akcji poważne niedociągnięcia i błędy.

Dotyczą one przede wszystkim pracy organów rad narodowych i komisji osiedleńczych oraz działalności masowych organizacji społecznych na wsi.

Dla usprawnienia przebiegu akcji i uniknięcia w przyszłości występujących dotąd niedociągnięć Prezydium WRN uchwala:

1. Prezydia powiatowych rad narodowych przealizują na najbliższym posiedzeniu dotychczasowy przebieg akcji osiedleńczej, sprawdzą działalność komisji osiedleńczych oraz pełnomocników, podejmą uchwały w kierunku usprawnienia ich pracy.
2. Wydziały budownictwa i rolnictwa Prez. PRN zakończą w m-cu maju br. całkowicie typowanie zagród i sporządzą dokładne wykazy wszystkich zagród nadających się do odbudowy. Wykazy te winny być dostarczone do Wydz. Rolnictwa Prezyd. WRN do dnia 1. VI. 1952 r.
3. Dla stworzenia warunków szerszego rozwinięcia robót remontowych w m-cu czerwcu w powiatach, które w b. m-cu wyczerpią zagrody, których koszt nie przekracza 12.000 zł. — prezydia PRN przystąpią natychmiast do załatwienia wszystkich formalności, związanych z uzyskaniem zezwolenia Min. Rolnictwa na remont gospodarstw, przekraczających wyznaczony limit, zgodnie z trybem ustalonym w Instrukcji Min. Rolnictwa Nr UR.c.V-I/65/52 z dnia 15. IV. 1952 r.
4. Komisje osiedleńcze przeprowadzą kontrolę remontowanych zagród i spowodują usunięcie w ciągu b. m-ca wszystkich występujących usterek.
5. Prezydia PRN ustalą przyczyny ewent. niewykonania planu remontu zagród w m-cu marcu i kwietniu i wyciągną konsekwentnie w stosunku do winnych w wypadku stwierdzenia faktów niedbalstwa i złej woli.

6. Prezydia PRN dadzą odpowiednie zarządzenie w teren odnośnie zabezpieczenia zagród wyremontowanych przed dewastacją. Obowiązek ten spoczywać winien bezpośrednio na sołtysach przy jednoczesnej kontroli ze strony Prez. G. R. N.
7. Prezydia PRN ustalą formy okazania pomocy wydziałom rolnictwa i leśnictwa, budownictwa w kierunku wzmocnienia ich obsady, chociażby w okresie intensywnych prac nad typowaniem, zagród i kosztorysowaniem, zgodnie z Uchwałą Rządu z dn. 16. II 1952 r. Należy również zmobilizować środki transportowe dla realizacji tych zadań.
8. Dla odciążenia przedsiębiorstw budowlanych i obniżenia kosztów budowy, komisje osiedleńcze zwrócą uwagę na pracę uświadamiającą wśród przybywających na nasz teren osiedleńców w kierunku organizowania remontu systemem gospodarczym, tj. przez samych chłopów. Wydziały budownictwa oraz rolnictwa i leśnictwa zobowiązane są do pełnego zaopatrzenia w tym wypadku chłopów w środki materiałowe i finansowe.
9. Komisje osiedleńcze oraz pełnomocnicy przypilnują, aby wydziały rolnictwa i leśnictwa oraz wydz. budownictwa systematycznie typowały studnie do remontu oraz załatwiały formalności związane z wystawianiem pisemnych zleceń rejonowym zarządom melioracyjnym.
10. Prezydia PRN i komisje osiedleńcze zbadają natychmiast sytuację gospodarczą w nowozasiedlonych gospodarstwach, oraz spowodują poprzez pomoc sąsiedzką i wykorzystanie siły pociągowej, POM-ów i SOM-ów ich pełne zagospodarowanie. Sprawdzić należy, czy osadnicy otrzymali dostateczną pomoc w ziarnie siewnym i sadzeniakach (na skrypty dłużne), oraz czy otrzymali należną im zgodnie z uchwałą Rządu pomoc finansową.

    Do dnia 31. V. 1952 r. prezydia przyślą na ręce Pełnomocnika Wojew. dokładne sprawozdanie o sytuacji na tym odcinku.
11. Prez.-PRN spowodują uaktywnienie komisji osiedleńczych i usystematyzowanie ich pracy.

    Pełnomocników, którzy w toku akcji nie wywiązawali się z nałożonych na nich zadań, należy natychmiast zmienić. O zmianach personalnych zawiadomić Pełnomocnika Wojewódzkiego.
12. Dla usprawnienia akcji werbunkowej i zachęcenia chłopów do przybycia na nasz teren, komisje osiedleńcze spowodują, by:
    1) przeprowadzona została szeroka akcja uświadamiająca wśród osadników przybyłych na nasz teren odnośnie pisania listów do prasy, radia i co szczególnie istotne, do swoich krewnych i znajomych. W listach tych chłopi winni się wypowiadać o warunkach, w jakich żyją obecnie oraz o pomocy i opiece, jaką uzyskali ze strony Państwa.

       Również należy w tym kierunku uświadamiać robotników rolnych PGR-ów, tak sezonowych jak i stałych. Czynny udział winien w tym wziąć Związek Samopomocy Chłopskiej i Związek Pracowników Rolnych.
    2) Wydziały rolnictwa i leśnictwa były w ciągłym kontakcie z chłopami, którzy zarezerwowali gospodarstwa, oraz Prezydiami PRN odnośnych werbunków terenów, oraz uaktualniali stan zarezerwowanych zagród.
13. Komisje osiedleńcze nawiążą ściśle kontakt z organizacjami masowymi i działającymi na wsi, a przede wszystkim z ZMP, ZSCh. i Liga Kobiet, oraz ZSL-em. Organizacje te winny otoczyć właściwą opieką i pomocą osadników, przede wszystkim przez organizowanie pomocy sąsiędzkiej, winny spowodować, aby na wsi zaistniała właściwa atmosfera przyjęcia przyjeżdżających chłopów, winny pomóc naszym władzom administracyjnym zwalczać wrogie wystąpienia i propagandę, mającą na celu zniechęcenie chłopów do osiedlania się na naszym terenie. Szczególnie ZMP w okresie przedzlotowym winien organizować brygady pomagające robotnikom w odbudowie zagród oraz otoczyć specjalną opieką przybywającą wraz z osadnikami młodzież chłopską.
14. Przeprowadzone inspekcje w kwaterach robotniczych w szeregu gospodarstw P.G.R. ujawniły, iż zamieszkali tam robotnicy żyją w nieodpowiednich warunkach sanitarnych, w niedostosowanych do zamieszkania pomieszkaniach, przy czym zauważono niejednokrotnie b. słabe zainteresowanie się warunkami życia tych robotników ze strony kierownictwa i organizacji społecznych. Ten stan rzeczy wpływa niezwykle ujemnie na werbunek robotników w ramach akcji osiedleńczej do P.G.R.—ów. W związku z tym Prezydium uchwala:
    a) Zobowiązać Wydział Pracy i Pomocy Społecznej Prezydium W.R.N. do wystąpienia do Ministerstwa P.G.R. z prośbą o zainteresowanie się sytuacją robotników i o spowodowanie usunięcia zaistniałych na tym odcinku braków.
    b) Prezydium zaleca dyrekcjom okręgowym P. G. R. zorganizowanie specjalnych narad z udziałem aktywu gospodarczego i społecznego zespołów i gospodarstw P.G.R. w sprawie poprawienia warunków bytowych robotników, oraz w sprawie przygotowania w jak najkrótszym terminie kwater dla robotników stałych, przybywających w ramach akcji osiedleńczej.
    c) Oddział Zatrudnienia Prezydium W.R.N. i referaty zatrudnienia Prez. P.R.N., oraz inspektorzy pracy przeprowadzać będą w dalszym ciągu ścisłą kontrolę stanu przygotowania kwater dla robotników przybywających w ramach akcji osiedleńczej do P.G.R.—ów.
15. Zobowiązuje się dyrekcje okr. P. G. R. do spowodowania, aby pełnomocnicy akcji osiedleńczej poszczególnych dyrekcji byli w ścisłym kontakcie z Pełnomocnikiem Wojewódzkim, któremu winni w określonych przez zarządzenie Min. P.G.R. terminach składać obowiązujące sprawozdania.
16. Prezydium zobowiązuje zastępcę Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Tow. Januszko Zbigniewa, do przeprowadzania rozmów z Władzami Centralnymi odnośnie sytuacji powstałej na skutek zbyt powolnie przebiegającej akcji zasiedlania wojew. olsztyńskiego.
17. Prezydia P. R. N. i komisje osiedleńcze dopilnują, aby pełnomocnicy, wydziały rolnictwa i leśnictwa i budownictwa prowadziły terminową sprawozdawczość z przebiegu akcji osiedleńczej, zgodnie z wydanym w tej mierze zarządzeniem.
18. Wydział Rolnictwa i Wydział Budownictwa Prezydium W.R.N. dopilnują wykonania niniejszej uchwały.

Za Prezydium Rady Narodowej:

**Z. Brzezicki** — Sekretarz Prezydium

**J. Malewski** — Przewodniczący Prezydium

**44.**

**Akcja sianokosów 1952 roku.**

## UCHWAŁA
## PREZYDIUM WOJEW. RADY NAROD. W OLSZTYNIE

z dnia 12 maja 1952 r. Nr. XXII/261

Dla podniesienia poziomu gospodarczego rolnictwa oraz zapewnienia ludności pracującej miast i wsi potrzebnej ilości produktów hodowlanych Plan 6-letni przewiduje wzrost produkcji zwierzęcej o 68%.

Z tego względu użytki zielone mają fundamentalne znaczenie jako baza paszowa, konieczna do wykonania zadań Planu 6-letniego. Zagadnienie to jest szczególnie ważne dla województwa olsztyńskiego jako dla terenu hodowlanego, posiadającego znaczne ilości użytków zielonych i dogodne warunki klimatyczne dla porostu traw.

Dotychczasowy jednak sposób gospodarowania na użytkach zielonych przynosił duże straty ze względu na zbyt późny czas sprzętu oraz nieracjonalny sposób suszenia siana na pokosach, szczególnie zawodny na naszym terenie ze względów klimatycznych.

Województwo olsztyńskie w latach ubiegłych nie zdołało wykorzystać całego obszaru swych terenów kośnych, narażając gospodarkę ogólno-krajową na straty, zwłaszcza, że w niektórych województwach powierzchnia łąk nie wystarcza dla wyżywienia posiadanego inwentarza.

Dotychczasowe prace wszystkich czynników w terenie naszego województwa głównie szły po linii poszerzenia areałów upraw przez likwidację odłogów i powiększenia plonów upraw polowych bez należytego uwzględnienia podniesienia kultury użytków zielonych.

W celu usunięcia popełnionych błędów w latach ubiegłych, w trosce o szybką realizację podniesienia produkcji hodowlanej przez wydatne zwiększenie ilościowe i jakościowe zbiorów siana w roku 1952 należy zmobilizować wszystkie siły własne województwa — Państwowych Gospodarstw Rolnych, Spół. Produkc., POM-ów, SOM-ów, Dyrekcji Lasów Państwowych oraz mało i średniorolnych chłopów do terminowego, całkowitego i racjonalnego przeprowadzenia sprzętu i suszenia siana.

W związku z powyższym, opierając się na uchwale Prezydium Rządu z dnia 3 maja br. Prezydium Wojew. Rady Narodowej uchwala:

1) Zobowiązać prezydia terenowych rad narodowych, Wydział Rol. i Leśnictwa Prezydium WRN., zarządy okręgowe, PGR oraz Okr. Dyrekcję Lasów Państwowych do przeprowadzenia przy pomocy i współudziale Zw. Sam. Chł., ZMP. i CRS szerokiej akcji propagandowej w celu zmobilizowania wszystkich chłopów indywidualnie gospodarujących, członków spółdz. produkc., robotników PGR i Lasów Państwowych do terminowego i racjonalnego przeprowadzenia sianokosów I i II na całej powierzchni łąk.
Dla uzyskania paszy o jak największej wartości pokarmowej, w akcji propagandowej, która winna być przeprowadzona przy pomocy radiowęzłów, prasy, ulotek, lektorów Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej odnośnie należytego sprzętu siana, szczególną uwagę należy zwrócić, aby koszenie łąk zostało przeprowadzone w chwili kłoszenia się i początkach zakwitania traw, co zapewni otrzymanie siana bogatego w składniki odżywcze oraz przedłuży okres wzrostu potrawiu. Należy również wyjaśnić, że suszenie siana na pokosach powoduje duże straty w białku, dochodzące do 50%, dla uniknięcia których należy powszechnie stosować różnego rodzaju rusztowania, kozły, daszki, i ostwie.

2) Zobowiązać Państwową Służbę Rolną i aparat agronomiczny POM — do przeprowadzenia szerokiego instruktażu na temat racjonalnego sprzętu siana w spółdz. produkc. i gromadach.

3) Zobowiązać prezydia terenowych rad narodowych do dopilnowania, aby przekazywane obecnie do POM-ów Spółdzielcze Ośrodki Maszynowe najpóźniej w terminie 10-dni przed rozpoczęciem sianokosów miały przygotowany sprzęt i maszyny oraz zaopatrzyły się w części zamienne w ilości wystarczającej do szybkiego, bezprzestojowego wykonania akcji. W terminie do dnia 25 maja br. zawarły umowy na roboty przy sprzęcie siana ze spółdz. prod. zebrały zamówienia u chłopów indywidualnych, opracowały szczegółowe plany pracy oparte o umowy, omówiły je z Komitetami Członkowskimi i dokonały właściwego rozmieszczenia sprzętu, oraz przygotowały się do obsłużenia przyjezdnych grub kośnych przez udostępnienie im sprzętu i maszyn.
Nadzór nad całością prac SOM-ów winna pełnić Ekspozytura POM, która w okresie przekazywania winna ściśle współpracować z CRS.

4) Zobowiązać prezydia powiat. i gminnych rad narodowych by w ścisłym współdziałaniu z ZSCh. i ZMP przystąpiły do zorganizowania łąkarskich zespołów uprawowych dla zagospodarowania odłogów łąkowych, oraz przeprowadziły kontrolę wszystkich łąk pozostających przejściowo bez użytkownika, celem objęcia ich akcją sianokosów.

5) Zobowiązać prezydia pow. i gminnych rad narodowych oraz Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN do przeprowadzenia kontroli przygotowań spółdz. produkc. do sianokosów, zwracając uwagę na właściwe rozstawienie brygad POM, maszyn SOM, na jak najlepsze wykorzystanie własnych maszyn i sprzętów spółdz. oraz siły ludzkiej i końskiej, przede wszystkim w okresie suszenia i zwózki, by sprzęt siana w spółdz. produkc. został przeprowadzony sprawnie we właściwym terminie i przy jak największym zastosowaniu rusztowań.

6) Prezydia powiatowych i gminnych rad narodowych dopilnują, by:
a) apatary terenowe CRS — zakłady pasz zorganizowały rozszerzoną ilość punktów skupu siana tak, aby lokalne nadwyżki oraz nadwyżki przeznaczone do sprzedaży przez grupy kośne mogły być bez przeszkód zakupione,
b) zorganizowały prasowanie zebranego siana przez grupy kośne po cenach pokrywających koszty własne,
c) udzielały pomocy grupom kośnym przy zamawianiu i uzyskiwaniu wagonów do przewozu siana po cenach oznaczonych przez Ministerstwo Kolei Państw. dla grup kośnych.

7) Prezydia powiatowych i gminnych rad narodowych rozwinęły propagandę, aby w pierwszej kolejności chłopi miejscowi korzystali w tym roku z możliwości dzierżawy łąk do wykoszenia. Grupy kośne zamiejscowe płacą cenę za 1 ha areału kośnego 10 do — 20 zł. do Prez. GRN. natomiast za wykoszenie łąk przez ludność miejscową pobrać należy opłaty wyższe, których wysokość ustali Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem PGR i Lasów Państwowych.

8) Prezydia powiatowych i gminnych rad narodowych przy współudziale terenowych ogniw ZSCh zorganizują pomoc sąsiedzką przy sprzęcie siana oraz skontrolują realizację opracowanych i zatwierdzonych przez prezydia gminnych rad narodowych gromadzkich planów pomocy sąsiedzkiej.

9) Zobowiązać Zarządy Okręgowe PGR Olsztyn, Giżycko i Orneta, by:
a) zorganizowały przerzuty specjalnych brygad kośnych wraz z maszynami, narzędziami i sprzężajem z innych zespołów do sprzętu łąk w tych zespołach, które miejscowymi siłami i środkami nie będą mogły być zebrane.
b) wykazały w terminie do dnia 20 maja br. łąki nadające się do koszenia, które własnymi środkami nie będą wykoszone, celem przeznaczenia ich dla ekip kośnych, Warunki oddania do wykosu łąk określi osobna Instrukcja Ministra PGR.

10) Zobowiązać Ekspozyturę P.O.M., by:
a) Państwowe Ośrodki Maszynowe najpóźniej na 10 dni przed terminem rozpoczęcia wykoszenia łąk miały przygotowany sprzęt i maszyny,
b) w terminie do dnia 25 maja br. zakontraktowały i uzupełniły zawarte już umowy ze spółdz. produkc. na roboty przy sprzęcie siana,
c) opracowały plan pracy w akcji sianokosów, doprowadziły go do poszczególnych brygad, oraz omówiły go z pracownikami na naradach produkcyjnych i naradach członków spółdzielni,
d) uwzględniły w swoich planach pracy sprawę pomocy w formie dostarczenia sprzętu i maszyn dla przyjezdnych grup kośnych,
e) poprzez Wydziały Polityczne otoczyły opieką przyjezdne grupy kośne i rozwinęły wśród nich pracę polityczno-propagandową.

11) Zobowiązać Centralę Zaopatrzenia Rolnictwa, aby zaopatrzyła PGR i POM w potrzebną ilość sprzętu i części zamiennych do kosiarek.

12) Zobowiązać CRS, aby w terminie do 25 rb. zaopatrzyła GS-y w dostateczną ilość kos, osełek, babek, młotków, smarów itp.

13) Zobowiązać Okręgową Dyrekcję Lasów Państwowych:
a) aby cały areał łąk nieutrzymywanych w kulturze wykorzystały we właściwym terminie i całkowicie przez zbiór siana na własne potrzeby, wydzierżawienie odpłatne pracownikom Lasów Państw., PGR-om, miejscowym chłopom, względnie przydzieliły je, przyjezdnym grupom kośnym. Tereny łąkowe przewidziane dla przyjezdnych grup kośnych powinny być zgłoszone do Prez. WRN, celem zapewnienia ich planowego wykorzystania.
b) aby przystąpiły do wczesnego wydzierżawienia łąk spółdz. prod. i okolicznym chłopom na okres 3-ch lat z wyjątkiem terenów przewidzianych w Planie 6-letnim do zalesienia.
c) warunki oddania do wykosu łąk określi osobna Instrukcja Ministra Leśnictwa.
d) aby dla Spółdz. Produkc., chłopów indywidualnych i PGR-ów przygotowano do sprzedaży w nadleśnictwach niezbędną ilość żerdzi do rusztowań dla suszenia siana.

14) Zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN, Okręgową Dyrekcję Lasów Państw., oraz zarządy okręgowe PGR by w porozumieniu z Centralą Mięsną ustaliły tereny, które ze względu na niemożliwość innego rodzaju wykorzystania, zostaną przeznaczone na wypas. Organizacją wypasu na tych terenach zajmie się Centrala Mięsna.

15) Zobowiązać Okręgową Dyrekcję Kolei Państw., oraz Wydział Drogowo Komunikacyjny do dopilnowania, aby tereny kośne, będące pod ich zarządem, oraz wały, skarpy, nasypy itp. zostały w terminie i całkowicie skoszone lub przeznaczone na wypas, bacząc jednak na to, aby nie spowodowało to uszkodzeń urządzeń istniejących na tych terenach. Pierwszeństwo w wykorzystaniu z tych terenów mają spółdz. produkc. oraz mało i średniorolni chłopi. Okręgowa Dyrekcja Kolei Państw. dopilnuje stosowania ulg przewozowych dla ekip kośnych dla przewozu siana, oraz powrotu ekip kośnych.

16) Zwrócić się do Związku Sam. Chł. i Wydziałów Politycznych POM-ów, aby zorganizowały współzawodnictwo wśród chłopów i członków spółdz. produkc. oraz załóg Ośrodków Maszynowych w przeprowadzaniu terminowego koszenia łąk i organizacji suszenia na rusztowaniach.

17) Z uwagi na nieprawidłowości w rozdziale łąk w dzierżawę, zobowiązać Prez. PRN do skontrolowania przy pomocy Komisji Rolnictwa prawidłowego wydzierżawiania łąk i złożenia do Prez. WRN do dnia 25 maja br. w tej sprawie sprawozdań.

18) Komisje rolnictwa i leśnictwa rad narodowych będą przeprowadzały systematyczną kontrolę przygotowań i przebiegu sianokosów I i II, terminowego i całkowitego sprzętu łąk, oraz racjonalnego suszenia siana.

19) Koordynację wszelkich spraw związanych z wykonaniem niniejszej Uchwały powierza się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN,.

20) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN oraz wszystkie zainteresowane urzędy i instytucje wydadzą podległym organom zarządzenia, określające organizację sprawozdawczości z przygotowania i przebiegu akcji sianokosów w okresach tygodniowych, przyczym 1 — sprawozdanie winno być nadesłane do Prezydium WRN do dnia 25 maja br.

21) Prezydia terenowych rad narodowych wyciągną konsekwencje dyscyplinarne, względnie pociągną do odpowiedzialności osoby przejawiające złą wolę w wykonaniu niniejszej Uchwały, jak również winny wyróżnić tych, którzy przyczynili się do sprawnego przeprowadzenia akcji sianokosów.

22) Odpowiedzialnym za wykonanie powyższej Uchwały czyni się Prezydium WRN Wydział Rolnictwa i Leśnictwa.

Za Prezydium Rady Narodowej:

**Z. Brzezicki** — Sekretarz Prezydium
**J. Malewski** — Przewodniczący Prezydium

**45.**

**Akcja zwalczania chwastów.**

## UCHWAŁA
## PREZYDIUM WOJEW. RADY NAROD. W OLSZTYNIE
z dnia 13 maja 1952 r. Nr XII/262

Walka z chwastami jest ważnym elementem w realizacji podniesienia plonów z hektara, gdyż chwasty są jednym z głównych czynników wpływających ujemnie na wysokość plonów roślin uprawnych.

Ujemny wpływ chwastów wyraża się w corocznej obniżce plonów roślin uprawnych o około 20%, co równa się wielomilionowym stratom, jakie ponosi gospodarka narodowa.

Do strat tych nie wolno nam dopuścić, dlatego musimy zmobilizować wszystkie siły do walki z chwastami. Podejmowane w latach ubiegłych akcje masowego tępienia chwastów na naszym terenie nie dały należytych wyników. Należy to przypisać niedostatecznie przeprowadzonej akcji uświadamiającej rolników o szkodliwości chwastów oraz konieczności i sposobach ich tępienia, niedostatecznym wciągnięciu do tej akcji mas chłopskich i zainteresowanych organizacji społecznych oraz braku współdziałania służby rolnej z tymi organizacjami.

Ponadto słabe wyniki dotychczasowych akcji zwalczania chwastów spowodowane zostały przez niepełne włączenie się całej służby rolnej z jednoczesnym zrzuceniem odpowiedzialności za tępienie chwastów wyłącznie na personel ochronny roślin, nieprzestrzeganie zarządzeń wydanych w powyższej sprawie. Wreszcie niedostateczną kontrolę nad wykonywaniem akcji.

Uchwała Prezydium Rządu z dnia 20 lutego br. podkreśla z całym naciskiem konieczność zwiększenia wysiłku w zakresie tępiena chwastów.

W związku z powyższym na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i R.R. z dnia 10. V.1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U.R.P. Nr. 47 poz. 302) i w nawiązaniu do wydanych przez Prezydium WRN w dniu 19 maja 1951 r. zarządzeń o obowiązku niszczenia chwastów i niszczenia kanianki, Prezydium WRN uchwala co następuje:

1) Wprowadza się obowiązek niszczenia chwastów na obszarze całego województwa przede wszystkim w uprawach roślin okopowych, zasiewach zbóż jarych oraz na skarpach, miedzach, wałach, pastwiskach, odłogach nieużytkach, nasypach kolejowych, brzegach lasów, terenach sportowych i wojskowych.

Chwasty, które poza innymi w pierwszym rzędzie ze względu na ich szkodliwość muszą być niszczone, są następujące: catxykanianka, łopucha, rzodkiew polna, ognicha, lebiody, komosty i perz.

2) Niszczenie chwastów musi być dokonywane w ciągu całego okresu wegetacyjnego, a w szczególności w czasie ich wzejścia do rozpoczęcia kwitnienia i należy do obowiązków użytkowników gruntów ornych, pastwisk, łąk, oraz miedz, wałów, skarp, odłogów, nieużytków oraz placów.

3) Sposoby niszczenia chwastów podane zostały w wymienionych we wstępie zarządzeniach Prezydium WRN z dnia 19 maja 1951 r. o obowiązku niszczenia chwastów i o obowiązku niszczenia kanianki.

4) Zobowiązuje się służbę rolną wszystkich szczebli rad narodowych, by w oparciu o komisje rolne rozwinęła na szeroką skalę zakrojoną akcję uświadamiającą wśród chłopów w zakresie konieczności tępienia chwastów, wykorzystując do tego celu narady produkcyjne gminne i gromadzkie, zebrania ZSCh, szkoły podstawowe, prasę i radiowęzły.

5) Zobowiązuje się służbę rolną, by w całości włączyła się do wszystkich elementów zwalczania chwastów (szkolenie, propaganda, tygodnie powszechnego tępienia chwastów i kontrola), nie obarczając tymi zagadnieniami wyłącznie personelu ochrony roślin,

6) Zwrócić się do Wojewódzkiego Zarządu ZSCh, Wojew. Zarz. ZMP. oraz Wojewódzkiej Kom. „SP", by włączyły swe organizacje terenowe i wszystkich swych członków do masowego udziału w akcji tępienia chwastów oraz by sprawę tę włączyły do tematyki socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

7) Kontrolę niszczenia chwastów odnośnie upraw kontraktowanych, winny prowadzić komisje rolnictwa i leśnictwa rad narodowych przy współudziale czynników społeczno-politycznych oraz przedstawicieli instytucji kontraktujących. Kontrola winna być przeprowadzana stale, a w szczególności w okresie od zakończenia siewów do zakwitnięcia chwastów, a następnie w okresie, w którym normalnie chwasty zawiązują nasiona, lecz jeszcze nie dojrzewają.

8) Zobowiązuje się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN. do wydania plakatu propagandowego w sprawie tępienia chwastów.

9) Za wykonanie niniejszej uchwały odpowiedzialny jest Wydz. Roln. i Leśn. WRN, który zobowiązany jest składać Prez. WRN co 14 dni sprawozdania z przebiegu akcji.

Za Prezydium Rady Narodowej:

**Z. Brzezicki** — Sekretarz Prezydium
**J. Malewski** — Przewodniczący Prezydium

**46.**

**Społeczna akcja melioracyjna w 1952 r.**

## UCHWAŁA
## PREZYDIUM WOJEW. RADY NAROD. W OLSZTYNIE
z dnia 8 maja 1952 r. Nr. XXI/248

Wzorem lat ubiegłych i w r. bież. kontynuowana będzie „Akcja melioracyjna, oraz pielęgnacji zmeliorowanych i zagospodarowanych łąk i pastwisk". Akcja ta w latach 1950 i 1951 dała rolnictwu wojew. olsztyńskiego wielkie korzyści gospodarcze w postaci wysokich zbiorów siana, uwarunkowanych przede wszystkim należytą gopodarką wodną na użytkach zielonych, co nastąpiło przez wykonanie bieżącej konserwacji urządzeń melioracyjnych, otwartych w ilości około 80 proc. potrzeb terenów władania spółdzielczego i chłopskiego

Akcja roku 1952 winna być przeprowadzona pod hasłem: „wykorzystanie wszystkich rezerw w gromadzie dla przyśpieszenia wzrostu plonów i rozwoju hodowli" — w powyższym celu trzeba jak corocznie przeprowadzić konserwację rowów i kanałów melioracyjnych, trzeba również przeprowadzić nawożenie i pielęgnowanie łąk przez wyrównanie powierzchni, rozrzucenia kretowisk, usunięcie kęp, korzeni, krzaków, kamieni i mchu.

Doświadczenia roku 1950 i 1951 dadzą w rb. możność uniknięcia błędów z tych lat, do których zaliczyć należy:

a) niedostateczne skoordynowanie prac na terenie władania spółdzielczego i chłopskiego z pracami na terenie administrowanych przez PGR i DLP, wskutek czego nie

osiągnięto w tych wypadkach należytych wyników pracy włożonej przez ludność wiejską,

b) niedostateczna propaganda powszechności akcji spowodowała, że mniej uświadomiona część ludności wiejskiej, jak również spółdzielców nie przyjęła w pracy dostatecznego udziału,

c) niedostateczne omówienie hierarhii potrzeb programów robót w poszczególnych gramadach i niezaliczenie części robót, jako wykonanie szarwarku powodowało ociąganie się członków gromad w pracy.

Osiągnięcie zamierzonego celu w roku bież. nastąpi pod warunkiem należytej mobilizacji mieszkańców wsi i członków spółdzielni do stojących przed nimi zadań, oraz włączenie się do akcji PGR i DPL — przede wszystkim na wspólnie zainteresowanych kanałach.

1) Odpowiedzialność za zorganizowanie akcji, właściwe i terminowe wykonanie planów spoczywa na prezydiach rad narodowych, w szczególności:

a) za spowodowanie podjęcia przez wojewódzkie, powiatowe i gminne komisje rolne, rozszerzone przez zaproszenie do współdziałania organizacji masowych, inicjatywy i organizacji akcji.,

b) za przeprowadzenie w porozumieniu z Podstaw. Organ. Part., Kołem Zjedn. Str. Lud., kołami gromadzkimi, Zw. Sam. Chłops., organizacją ZMP i powszech organ. „SP", szerokiej akcji uświadamiającej, odnośnie korzyści płynących z melioracji urządzeń i znaczenia tych prac dla podniesienia produkcji użytków zielonych,

c) za spowodowanie wzmożenia przez Zw. Sam. Chłops. wysiłku w kierunku rozwinięcia współzawodnictwa w okresie intensywnych prac techniczno—melioracyjnych od 10.V. do 10. VI i od 15.IX do 15.XI i czuwanie nad przebiegiem akcji,

d) za zwrócenie się do ZMP i SP o zorganizowanie wzorem roku 1950 własnych brygad (grup) roboczych w gromadach, które winny przodować w wykonawstwie robót,

e) za uroczyste rozdanie w terminie do dn. 10 maja br. nagród za wyniki w akcji melioracyjnej roku 1951, podkreślając jej znaczenie,

f) za wykorzystanie w okresie trwania akcji tj. od dn. 20.IV. do 15.XI. powiatowych techników konserwacji melioracji wyłącznie do akcji melioracyjnej, ułatwiając im korzystanie z przydzielonych środków lokomocji (motocykle, rowery),

g) za wspólny ze służbą wodno—melioracyjną odbiór i wspólną kontrolę wykonanych robót.

2) Prezydium Wojew. Rady Narodowej zobowiązuje prezydia pow. rad narod. do postawienia zagadnienia „akcji melioracyjnej, oraz pielęgnacji zmeliorowanych i zagospodarowanych łąk i pastwisk", na najbliższym posiedzeniu prezydium, powiadamiając o powziętych uchwałach Prezyd. WRN.

3) Służba wodno—melioracyjna i rolna odpowiedzialna jest:

a) za omówienie na odprawach aktywu gromadzkiego i sołtysów opracowanych przez siebie programów robót konserwacji rowów, nawożenia łąk i pastwisk, koszenia łąk i suszenia siana,

b) za opracowanie przez inspekotrów użytków (rolnych) zielonych Wydz. Roln. i Leśnictwa i Wojew. Zarz. Wodno—Melioracyjnego aktualnych referatów z dziedziny łąkarstwa dla lektorów powiatowych służby rolnej.

4) Służba rolna (instruktorzy powiatowi i gminni) odpowiedzialna jest za ścisłą współpracę i pomoc w nadzorze wykonywanych przez służbę wodno-melioracyjną zadań, zagospodarowania terminowego łąk i pastwisk i nawożenia konserwacyjnego.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki
Sekretarz Prezydium

J. Malewski
Przewodniczący Prezydium

## 47.

### Obowiązkowa dostawa mleka i organizacja nowych punktów skupu na terenie województwa.

### UCHWAŁA PREZYD. WOJEW. RADY NAR. W OLSZTYNIE Nr XXIV/302

z dnia 27 maja 1952 r.

W związku z wejściem w życie dekretu o obowiązujących dostawach mleka — Centralny Urząd Skupu po przez zarządy przemysłu mleczarskiego przystąpił do organizowania nowych punktów skupu mleka, ułatwiających rolnikom terminową dostawę mleka. W celu zapewnienia regularności dostaw, stosownie do potrzeb ludności miejskiej i możliwości przerobowych Zakładów Mleczarskich — opracowane zostały szczegółowe miesięczne plany dostaw uzgadniane z dostawcami i orientujących ich o terminach i ilości obowiązującej dostawy mleka.

Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniej realizacji dekretu na odcinku koordynacji pracy i stałej kontroli,. Prezydium WRN uchwala zobowiązać prezydia P. R.N. i G. R. N. do:

I. 1) rozeznania sytuacji na odcinku skupu mleka na terenie swego powiatu, gminy i gromady i spowodowanie, by wszystkie gospodarstwa rolne zobowiązane do dostaw — rozpoczęły niezwłocznie równomierne dostawy mleka do zlewni,

2) wykorzystania zebrań gromadzkich w kierunku przeprowadzenia akcji uświadamiającej wśród rolników o możliwościach osiągnięcia wydatnych korzyści przy zwiększeniu obowiązujących norm w dostawach mleka,.

3) zwrócenia szczególnej uwagi na sołtysów, nie wywiązujących się z obowiązujących dostaw, a ponadto wpływających dezorganizująco na ludność swojej gminy, gramady,— w stosunku do której winny być wyciągnięte odpowiednie wnioski,

4) mobilizacji opinii gromad przeciwko rolnikom dotychczas nie dostarczających mleka do punktów skupu, a w szczególności przeciwko elementom kułacko-spekulacyjnym, — nie wywiązującym się z obowiązkowych dostaw.,

5) mobilizacji aktywu gromady w celu wzmocnienia akcji uświadamiającej wśród dostawców opieszałych i nie wywiązujących się z dostaw w dostatecznym stopniu,

6) bezzwłocznego rozpatrywania wpływających wniosków od dostawców w sprawie ulg w dostawie mleka.

II. Ponadto prezydia P. R. N. dopilnują, aby P. Z. H.

1) usunęły trudności na odcinku uzyskania odpowiedniej ilości naczyń (konwi) drogą przydziałów, względnie wykupu od instytucji, zakładów oraz osób prywatnych niewykorzystujących ich w dostatecznym stopniu. W tym kierunku należy zmobilizować aktyw społeczny, związki młodzieżowe oraz „Ligę Kobiet",

2) niezwłocznie uruchomiły nowe punkty skupu tam, gdzie zachodzi tego potrzeba,

3) zaopatrzyły wszystkie punkty skupu w niezbędne urządzenia jak i zepewniły tabor do terminowej dostawy mleka do miast i zakładów przerobowych,

4) składały sprawozdania odnośnie przebiegu dostaw obowiązkowych ustalonych planami miesięcznymi z uwzględnieniem dostaw pozaobowiązkowych.

Prezydia P. R. N. i G. R. N. na najbliższych swych posiedzeniach przeanalizują dotychczasowy przebieg dostaw mleka i realizację zadań, związanych z usprawnieniem skupu mleka na terenie gmin i gromad.

Poza tym zleca komisji rolnictwa i leśnictwa, handlu oraz zdrowia dokonywanie kontroli w terenie na odcinku dostaw mleka.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki
Sekretarz Prezydium

J. Malewski
Przewodniczący Prezydium

## 48.

### Podniesienie stanu czystości w miastach i osiedlach województwa olsztyńskiego

### UCHWAŁA PREZYDIUM W. R. N. w OLSZTYNIE Nr XXIV/301

z dnia 27 maja 1952 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie po wysłuchaniu i przedyskutowaniu sprawozdania o działalności Z.O.M-ów stwierdziło, że wprawdzie prezydia

terenowych rad narodowych poświęcają stosunkowo wiele wysiłków dla utrzymania czystości w miastach i osiedlach, jednak czystość w wielu wypadkach nie jest dostateczna.

Podniesienie stanu czystości i wyglądu estetycznego miast i osiedli winno być stałą troską prezydiów rad terenowych.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, celem dalszego stałego polepszenia warunków zdrowotnych ludności, podniesienia na wyższy poziom wyglądu ulic i placów, oraz stałego przestrzegania przepisów sanitarno—porządkowych — zaleca terenowym prezydiom rad narodowych, jak niżej:

1) Prezydia terenowych rad narodowych dopilnują, by tabor i robotnicy przeznaczeni do oczyszczana ulic i placów oraz wywożenia nieczystości — w żadnym wypadku nie byli zatrudnieni do innych prac — każde stwierdzenie przekroczenia niniejszego zakazu winno pociągnąć za sobą konsekwencje dyscyplinarne i materialne w stosunku do winnych.

2) Rady zakładowe przedsiębiorstw komunalnych, wydziały i referaty gospodarki komunalnej, opierając się na wzorach radzieckich i doświadczeniach większych miast województwa olsztyńskiego, rozwiną współzawodnictwo pracy w kierunku lepszej organizacji metod pracy i podniesienia wydajności, oraz poprawienia warunków lokalnych — jako cel stawiając przekraczanie planów gospodrczych, podniesienia wyglądu estetycznego ulic, placów i podwórzy i dalszą poprawę warunków zdrowotnych mieszkańców.

3) Tam gdzie zawodzą środki łagodne, należy szeroko wykorzystać uprawnienia prezydiów rad narodowych w kierunku stosowania środków przemusowych i administracyjnych, dotychczas prawie zupełnie nie stosowanych wobec osób i kierownictwa instytucyj przekraczających obowiązujące przepisy sanitarno-porządkowe w zakresie utrzymania czystości.

4) Kolegialnego analizowania przez prezydia terenowych rad narodowych realizacji niniejszej uchwały przynajmniej raz w miesiącu i dokonywania systematycznych kontroli w terenie na odcinku podniesienia stanu czystości miast i osiedli województwa.
akcji rozbiórkowo-porządkowej.

Prezydia terenowych rad narodowych nawiążą ścisłą współpracę z organami M.O. w kierunku zwalczania objawów niestosowania się do przepisów sanitarno - porządkowych i przyśpieszą orzecznictwo kolegialne karno-administracyjne, stosując prace przymusowa w formie zatrudnienia przy oczyszczaniu miast i osiedli.

Wykonanie tej uchwały ma mieć charakter stały i planowy, nie nosić cech akcji dorywczej — w tym celu prez. terenowych rad narodowych w porozumieniu ze związkami zawodowymi, organizacjami masowymi, szkołami i organami M.O., przy pomocy terenowych komórek gospodarki komunalnej, winny stale czuwać nad podniesieniem stanu sanitarno-porządkowego i czystości, wiążąc zadania w tym zakresie z zadaniami uporządkowania terenów w ramach akcji rozbiórkowo-porządkowej.

Za Prezydium Rady Narodowej:

**Z. Brzezicki**
Sekretarz Prezydium

**J. Malewski**
Przewodniczący Prezydium

**Redakcja i Administracja:** Olsztyn, ul. Kopernika 48 -- Prez. W.R.N. — Wydz. Prawny, tel. 14-81

Ceny ogłoszeń: o zagubieniu **dokumentów najmniejsze ogłoszenie** — 10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — **0,90 zł. za wyraz, ogłoszenie większe** — strona 240 zł, ½ strony — 165 zł, ¼ strony — 90 zł, ⅛ strony — 60 zł. **Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.**
Prenumerata roczna ze **skorowidzem 18 zł, półroczna bez** skorowidza 10 zł,
Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr 420-134/1 w Narodowym Banku Polskim Oddz. Woj. w Olsztynie.
**Cena niniejszego egzemplarza — 1,50 zł.**

**ODBIORCA:**

OZG. (1400) Lz. 1306. 21. V. 52. Z-3-10507